

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚੈਤੰਨ ਸਿਤਾਰੇ , ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣੀ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਾਇਆ ਨੂੰ ਕੰਚਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੁੱਧ ਪਿਆਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਵਮੇਵਮਾਤੇਸ਼ਵਰ ਪਿਤਾ..... ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਦੁੱਧ ਪੀ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਸ਼ੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਬਲਵਾਨ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤਾਰੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਮਾਂਡਵੇ ਦੇ ਲਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਘੇਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਸੂਰਜ ਦਾ ਝੰਡਾ ਵੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਘੇਰ ਹਨੇਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੋਝਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਬਾਪ ਫੇਰ ਆਕੇ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਦੋ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਮੈਂ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤਾਰੇ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਨਕਸ਼ੱਤਰ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮ:। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਯ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਟੀਚਰ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਭਗਵਾਨ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਨਕਾਰਪੇਰਿਯਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਰੱਬ ਦਾ ਲੇਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਗੀਰਥ ਵੀ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਬ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਫੇਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਾਗੀਰਥ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਅਰੂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਝੂਠ ਹੀ ਝੂਠ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਸੱਚ ਦੀ ਨਈਆ ਡੋਲੇ..... ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨਿਕਲ ਪਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡੇ ਪਰ ਠਿੱਕਰ ਭਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਾ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹੀ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ। ਫੇਰ 60 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਗੁਰੂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੇ ਅਨੇਕ ਨਾਮ ਹਨ। ਖਿਆਲ ਕਰੋ - ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ। ਬਣੀ ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ..... ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਫ਼ਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਚਿਅਤਾ ਬਾਪ, ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬੱਚੇ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹਨ, ਇਹ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸੂਦ੍ਰ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸਨ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ, ਪਰ ਕਰੈਕਟਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰੈਕਟਰ ਕਿੰਨੇ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਮਰਨਾਥ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ੰਕਰ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ

ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ - ਭਗਤੀ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਜਿਹੜਾ ਅਨਾਦਿ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਗੁਰਮੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾਸ਼ਚ ਪਿਤਾ..... ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਤਾ ਦੁਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋ ਪਾਪ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਭਸਮ ਹੋਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕੰਚਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਾਯਾ ਵੀ ਕੰਚਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਪਿਓਰ ਕੰਚਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਫੇਰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਪੇੜੀ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਕੰਚਨ ਸੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਕੰਚਨ ਸੀ ਫੇਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕੰਚਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ 9 ਕੈਰਟ ਕਹਾਂਗੇ, ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਰਸੈਂਟ ਜਾਕੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕਦਮ ਪਰਾਏ: ਲੇਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਲੱਛਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਵੀ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪੂਰੀ ਕੰਚਨ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਹੈ ਪਰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਕੰਚਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ ਉਹ ਨਿਕਲੇ ਕਿਵੇਂ? ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਪਾਹੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਸਟੁਡੈਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਓ, ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਹੈ? ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ ਤਦ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਗਏ। ਫੇਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ। ਬਾਕੀ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਰਾਈਟ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕਦਮ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ! ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕਦੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮੈਨੂੰ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਮੰਤਰਣ! ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਓਬੀਡੀਅੰਟ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਉਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਝਿਲਮਿਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਿਤਾਰਾ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਹਲਕਾ। ਕੋਈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚਮਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਨਕਸ਼ੱਤਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਫੁੱਲ ਦਿਉ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬਰੇਬਰ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਬਾਪ ਵਰਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਲਮਾਇਟੀ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਮਾਈਟ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬੈਠਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਵਾਹ! ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੰਰਸ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਸਮਾਨ, ਧਰਤੀ ਆਦਿ ਸਭ ਸਾਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਡੋਲ ਰਾਜ। ਕੋਈ ਵੀ ਖੰਡਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਸਾੜ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਬੱਚੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਹਮਜਿਨਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿਹੜੇ ਚਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦੇ ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਬੁੱਧੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀਏ ਜੋ ਆਪੇ ਲੋਕੀ ਆਉਣ ਮਿਠਾਈ ਲੈਣ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਚੰਗੀ ਮਿਠਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਡਵਰਟਾਇਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਨੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਜਾਓ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਨੰਬਰਵਨ ਮਿਠਾਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਮਿਠਾਈ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਵੇਖ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖ਼ਿਆਲ ਤਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ ਸਾਰਾ ਭਾਰਤ ਕਿਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਲਗੇਗੀ ਨਾ। ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲਈ ਤਾਂ ਤਾਕਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ - ਪੰਡਿਤ ਹਨ। ਵੇਦ - ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਟਾਇਟਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਦੋਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਪਾਓ। ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ

ਤੱਦ ਕੋਈ ਸੁਣੇ। ਛੋਟੇ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਟਾਇਟਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹੇ ਟਾਇਟਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ ਫੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ ਦਾ ਰਾਜ। ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਗਿਆਨ ਬਿਲਕੁਲ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਿਤਾਰੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਝਿਲਮਿਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਵੇਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਝਿਲਮਿਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਹਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਜਿਸਨੂੰ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਂਡਵਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ। ਇਹ ਹੈ ਫੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੀ ਰਾਤ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਦਿਨ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖ, ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਕਾਲ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਮਰਲੋਕ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਲੈਕੇ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ। ਉਥੋਂ ਦੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਢੇਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦਾ ਥੋੜੀ ਬੈਠ ਦੱਸਣਗੇ। ਨਟਸ਼ੈਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਗੇ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਟਾਲ - ਟਾਲਿਆਂ ਹਨ। ਨਿਕਲਦੇ - ਨਿਕਲਦੇ ਝਾੜ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ ਪਰ ਹੁਣ ਧਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣ ਗਏ ਹੋ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਨਾਇਸਟੀ ਸੀ। ਫੇਰ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਸੀ ਫੇਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣੋ। ਬਾਕੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਬਾਈਪਲਾਟਸ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਫੇਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਭਨੂੰ ਵੇਖ ਮਿਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗੇ। ਜਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਘੇਰਾਵ ਪਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ, ਬਨਾਰਸ ਨੂੰ ਘੇਰਾਵ ਪਾਓ। ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਘੇਰਾਵ ਪਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਾਲ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ, ਕੋਈ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਜਦੋਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਉਣਗੇ, ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਹੁਣ ਛੋਟਾ - ਛੋਟਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਲੋਕੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੂਰਗ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਗ਼ਰੀਬ ਹੀ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਮੋਹ ਮਮਤਾਵ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਟੁੱਟੇ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

। ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੰਚਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਚਮਕਦਾਰ ਸਿਤਾਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਕੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਦੇਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਰੂਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ :

ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣਾ - ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਪਾਵਰ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਸਾਈਲੈਂਸ ਪਾਵਰ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਸਭ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਸਾਈਲੈਂਸ ਪਾਵਰ ਸਾਇੰਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਪਾਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਅਰਥਾਤ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ। ਸਾਈਲੈਂਸ ਪਾਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਪਰੂਫ਼ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੀ ਜੀਵਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਪੀਸ ਦੇ ਮਾਡਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਦ ਕਹਿਣਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸਰਵ ਦੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।